

**UCHWAŁA NR 916/XXIX/2021
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia 27 maja 2021 r.

**w sprawie skargi na działanie Prezydenta Miasta Lublin w związku z brakiem
odpowiedniego zabezpieczenia interesów miasta i jego obywateli w zakresie
przeciwdziałania niszczeniu ulicy Jemiołowej w Lublinie**

Na podstawie art. 18b ust. 1 i 3 oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) oraz w związku z § 84 ust. 4 i 5 Statutu Miasta Lublin stanowiącego załącznik do uchwały nr 609/XXVIII/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 24 lutego 2005 r. (Dz. Urz. Województwa Lubelskiego z 2019 r. poz. 3791), po przedłożeniu projektu uchwały przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się skargę na działanie Prezydenta Miasta Lublin w związku z brakiem odpowiedniego zabezpieczenia interesów miasta i jego obywateli w zakresie przeciwdziałania niszczeniu ulicy Jemiołowej w Lublinie za niezasadną.

§ 2.

Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Lublin do zawiadomienia wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia i przesłania kopii uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

UZASADNIENIE

uchwały w sprawie skargi na działanie Prezydenta Miasta Lublin w związku z brakiem odpowiedniego zabezpieczenia interesów miasta i jego obywateli w zakresie przeciwdziałania niszczeniu ulicy Jemiołowej w Lublinie

Dnia 29 marca 2021 r. do Rady Miasta Lublin wpłynęła skarga [REDAKOWANE] na działania Prezydenta Miasta Lublin w związku z brakiem odpowiedniego zabezpieczenia interesów miasta i jego obywateli w zakresie przeciwdziałania niszczeniu ulicy Jemiołowej w Lublinie. Zdaniem skarżącego degradacja ulicy Jemiołowej była wynikiem inwestycji realizowanej przez dewelopera (budowa dwóch budynków wielorodzinnych za blokiem Jemiołowa 3), do której dochodziło przy całkowitej bierności władz miasta.

Po analizie skargi oraz zapoznaniu się ze stanowiskiem Prezydenta Miasta Lublin (pismo z dnia 15 kwietnia 2021 r., znak: KP-PS-1.1510.1.27.2021 wraz załącznikami) stwierdzono, że zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470) budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy do inwestora tego przedsięwzięcia. Szczegółowe warunki budowy lub przebudowy tych dróg, o których mowa w ust. 1, określa umowa między zarządcą drogi a inwestorem inwestycji niedrogowej. W art. 16 ust. 1 wspomnianej ustawy wskazano sytuację, w której budowę lub przebudowę dróg publicznych powinien przeprowadzić podmiot niebędący zarządcą dróg publicznych. Wyłączenie kompetencji zarządcy drogi uzależniono od charakteru inwestycji powodującej potrzebę budowy lub przebudowy drogi publicznej. Jeżeli funkcje inwestycji niedrogowej zależą od powiązań komunikacyjnych tej inwestycji z siecią dróg publicznych, budowa lub przebudowa drogi publicznej obciąża inwestora przedsięwzięcia niedrogowego. Przepisy ustawy o drogach publicznych nie określają szczegółowych warunków budowy lub przebudowy drogi, realizowanych w ramach inwestycji niedrogowej, lecz statuują obowiązek określenia tych warunków w umowie między zarządcą drogi a inwestorem inwestycji niedrogowej. Warunki budowy lub przebudowy drogi publicznej powinna ustalać umowa zawarta między inwestorem inwestycji niedrogowej a zarządcą drogi. Stroną umowy cywilnoprawnej nie jest organ administracji publicznej pełniący zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych funkcję zarządcy drogi publicznej. Zarządca drogi nie ma zdolności prawnej, a więc podstawy umożliwiającej samodzielne uczestniczenie w obrocie cywilnoprawnym. Stroną umowy może być osoba prawna w postaci Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego (art. 2a ustawy o drogach publicznych). Powyższy przepis, nakładający na inwestorów inwestycji niedrogowych obowiązek budowy dróg publicznych, uzupełniono dyspozycją umożliwiającą ustalenie szczegółowych warunków budowy tych dróg w drodze umowy zawartej między zarządcą drogi a inwestorem tej inwestycji. Pracownik zarządu drogi może zawierać umowy, o których mowa w art. 16 ust. 2, jeżeli zostanie do tego upoważniony przez organ reprezentujący właściciela drogi. Podstawy prawnej tego upoważnienia dla pracowników zarządu dróg samorządowych nie zawiera art. 21 ust. 1a cytowanej ustawy, lecz przepisy ustaw samorządowych przewidujące udzielanie pełnomocnictw dla kierowników samorządowych jednostek organizacyjnych (np. art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - Dz. U. z 2020 r. poz. 713). Natomiast na podstawie art. 21 ust. 1a zarządca drogi może zostać upoważniony do załatwiania spraw z zakresu administracji drogowej. Warunki realizacji inwestycji określone w umowie powinny dotyczyć budowy lub przebudowy drogi publicznej, nie zaś inwestycji niedrogowej. W umowie muszą znaleźć się te postanowienia, które nie mogą znaleźć się w treści decyzji wydawanych przez zarządcę lub zarząd drogi. W szczególności przedmiotem umowy mogą być wzajemne rozliczenia dotyczące robót w ramach drogi publicznej, warunki techniczne dotyczące prowadzonych robót oraz ich harmonogram, przeniesienie uprawnień z tytułu rękojmi i gwarancji wobec wykonawców robót, a także zasady przekazania zarządcy drogi wybudowanej lub przebudowanej. W wyroku z dnia 5 grudnia 2012 r. sygn. akt II OSK 1409/11 Naczelny Sąd Administracyjny

potwierdził, że cytowany art. 16 ustawy o drogach publicznych jest wyjątkiem od generalnej zasady wynikającej z przepisów, iż zadania w zakresie budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony dróg publicznych są finansowane albo przez państwo albo przez organy samorządowe. Jest to rozwiązanie podobne do zawartego w przepisie art. 29 pkt 2 ustawy o drogach publicznych, stosownie do którego budowa lub przebudowa zjazdu należy do właściciela lub użytkownika nieruchomości przyległych do drogi. Z kolei Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 maja 2017 r. sygn. akt II CSK 666/16 wskazał, że według art. 2a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, nieruchomość przeznaczona pod drogę publiczną może stanowić tylko własność Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Z kolei z art. 16 ust. 1 tej ustawy wynika, że budowa lub przebudowa dróg publicznych spowodowana inwestycją niedrogową należy i pokrywana jest ze środków finansowych inwestora tego przedsięwzięcia. W kwestii zarzutów dotyczących braku zabezpieczenia interesów miasta Lublin na wypadek uszkodzenia ul. Jemiołowej w związku z prowadzonymi tam robotami budowlanymi, wskazuję, iż z informacji przekazanych przez Zarząd Dróg i Mostów w Lublinie wynika, że pomiędzy Gminą Lublin a inwestorem - MG INVEST Sp. z o.o. Sp. K. zostały zawarte umowy w związku z realizacją inwestycji polegającej na budowie budynków mieszkalnych przy ul. Jemiołowej w Lublinie. W treści umowy nr 302/ZDM/16 z dnia 10 października 2016 r. (którą przekazuję w załączniku) zawartej pomiędzy Gminą Lublin a MG INVEST SP. z o.o. SP. K., dotyczącej warunków przebudowy zatoki autobusowej (przystanek Jemiołowa 01) wraz z remontem peronu i chodnika w pasie drogowym ul. Zbożowej w związku z zamiarem realizacji inwestycji polegającej na budowie dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych na działkach nr ewid.: 54/19 i 54/20 położonych przy ul. Jemiołowej 1 i 3 w Lublinie, postanowiono, iż do obowiązków Inwestora w szczególności należy: usunięcie ewentualnych szkód powstałych w czasie realizacji przedmiotu umowy z przyczyn leżących po stronie Inwestora oraz zabezpieczenie dróg prowadzących do terenu budowy przed zniszczeniem spowodowanym środkami transportu Inwestora, Wykonawcy lub jego Podwykonawców. Z kolei, na podstawie umowy nr 385/ZDM/16 z dnia 25 listopada 2016 r. (którą przekazuję w załączniku), zawartej pomiędzy Gminą Lublin a wymienioną Spółką w związku z realizacją inwestycji budowlanej - budowy dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych, Spółka została zobowiązana m. in. do usuwania uszkodzeń w nawierzchni drogi powstałych wskutek przejazdu jej ciężkich pojazdów lub osób przez nią upoważnionych odcinkiem ul. Jemiołowej do działek ewid. o nr: 54/19 i 54/20 przy ul. Jemiołowej 1 i 3 w Lublinie. Tym samym nie jest prawdziwy zarzut skargi, iż „nie zawarto żadnej umowy w oparciu o art. 16 ustawy o drogach publicznych” i braku zabezpieczenia interesów miasta Lublin. Warunki użytkowe drogi klasy D - ul. Jemiołowej oraz konstrukcja nawierzchni jezdni nie są przystosowane do obsługi wzmożonego ruchu samochodów ciężarowych, co wyraża obowiązujący tam zakaz wjazdu pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej ponad 3,5 tony. Każdy pojazd ciężarowy, którego rzeczywista masa całkowita przekracza tonaż wyznaczony usytuowanym na tej ulicy znakiem B-18, szczególnie pojazd obsługujący trwające budowy, powinien posiadać stosowne zezwolenie na wjazd poza znak zakazu. Inwestor realizujący budowę przy ul. Jemiołowej w Lublinie nie uzyskał stosownych zezwoleń uprawniających do korzystania z ww. ulicy, w tym poruszania się po niej pojazdów o masie rzeczywistej ponad 3,5 tony. Tym niemniej, nieprzepisowy ruch pojazdów na ul. Jemiołowej, od ul. Zbożowej do wjazdu na teren budowy, powodujący niszczenie i zanieczyszczenie nawierzchni jezdni, podlegał kontroli ruchu drogowego i porządku publicznego. Zarząd Dróg i Mostów w Lublinie wystosował do Komendy Miejskiej Policji w Lublinie oraz Straży Miejskiej Miasta Lublin wnioski z prośbą o dokonanie kontroli uczestników ruchu w omawianej lokalizacji pod kątem posiadania wymaganych zezwoleń oraz przestrzegania obowiązujących przepisów prawa. Dodatkowo Zarząd Dróg i Mostów w Lublinie wystąpił do MG INVEST Sp. z o.o. Sp. K. z poleceniem naprawy zniszczonej nawierzchni drogowej powstałej na skutek prowadzonej inwestycji. Dlatego też nie można podzielić twierdzenia Skarżącego, że za powstałe na wymienionej drodze szkody nikt nie poniesie konsekwencji.

W świetle powyższego skargę uznaje się za niezasadną.